உ

கடவுள் துணை.

வேமனாநந்தசுவாமிபேரில்

பதிகம்.

இவை.

சுத்தபரிபூரண தெய்வீகமாய் விளங்கின

ஷை சுவாமிகளை உபாசித்திருந்த

சித்தூர்,

நரசிம்மதாசரவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

சென்னை.

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1923.

11

மலசுத்தி லேகியம்.

இந்த லேகியத்தை ஐந்துவயது குழந்தைகள்முதல் விருத்தாப்பியர் வரையில் பெண்கள் புருஷர்கள் யாவரும் தின்னலாம். தின்பதற்குத்தகுந்த இனிப்பாயிருக்கும். இதன் பிரயோசனம் யாதெனில், கை கால் குடைச்சல், கெர்ப்பவாய்வு, மூலவாய்வு, அபானவாய்வ, குன்மவாய்வு, யெப்போதும் வயிற்றில் கோளாராகவேயிருந்தால் மலச்சிக்கல், மலம்வரட்சி வயிற்றிலுள்ள எல்லாவியாதிகளையும் நிவர்த்தி செய்யும். மலச்சிக்கலில்லாமல் அன்றாட மலத்தை அன்றாடம் கழிக்கும் இந்தலேகியத்தை சாப்பிடுகிற அளவு முதலிய விபரத்தை மருந்து டப்பியுடன் அனுப்பும் பத்தியநோட்டீசில் பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

1-சேர் லேகியம் விலை ரூபா—1.

எனது பெரிய கேட்லாக் வேண்டுமானால் அரையணா ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் அனுப்பப்படும்.

இப்படிக்கு,

பி. நா. லோகநாதமுதலியார் அண்டு கோ.

'நாராயணவிலாஸ்'

ரம்பூர் பாரெக்ஸ், போஸ்டு, மதராஸ்.

உ

கடவுள் துணை.

வேமனானந்தகுருபேரில்

பதிகம்.

ஓங்காரரூத்திர சதானந்தவாரியில் ஓரெழுத்தப னபரனே, ஓரியாய்நீயெனக் கஞ்செழுத் தொருசெவி யிலோதிவைத்தவ னல்லவோ, ஆங்காரமற்று சுகமற் று துக்கமுமற்று பைம்புலன்பாசமற்று, ஆகாசம் கி டுகிடென்றிடி யிடித்தமுர்தமழை யாருதாரத்தில்பொ ழிய, இரீங்காரநாதமணிவிந்துவுக்குள்ளாகி யிரவுச்சு புருவநடுவின், இரதிமன்மதன்போல விளையாடுவதை க்கண்டிராகமிட்டுனதுமுன்னே, வாங்கமனின்றுஉன் திருவடியின்மகிமையினி வர்ணிப்பதெக்காலமோ, வே தாந்தபரமசிவ மெஞ்ஞானமூர்த்தியே வேமனானந்த குருவே. 1

அறியாத பாலனை யழைத்துபுத்திகள் சொல்லி அ ன்புவைத் தாள்வதற்கு, ஐயோ நானுனக் காகாதபா வியோ அப்பனேயத்வீதனே, மரியாதையாகயெனே

ரக்ஷிக்கதருணமிது மாய்கைசம் மாரதேவா, மனமகிழ்ந்தின்றைக்கி வாராமல் போனியோ மடியில்கைபோட்டிழுப்பேன், பரியாசமென்றுவுன் சிந்தைதனிலிவ்வார்த்தைபாராட்ட வேண்டுவதிலே, பக்தியாய்வுன்னை மறவாமலனுதினம் பாங்குடகிராமயத்தின், வெரியாகிலும்தந்த கண்டபரிபூரணவிவேகமறிவிக்கொணுதோ, வேதாந்த பரமசிவ மெஞ்ஞானமூர்த்தியே வேமனுனந்தகுருவே. 2

பஞ்சபூதங்களொடு யானுமொருபூதமாய் பட்டகுறைமெத்தவுண்டு, பக்ஷமுடன்கேழ்ப்பியோ யரிகில் சொல்லக்கேளும் பரமனேபரமயோகி, சஞ்சலப்படுகுழியில் கர்மமென்றெண்ணுமல் சந்தோஷமாய் விழுவிந்து, சத்தியநிலையின்னதென்றறியாமல் மூடனுய்சகிக்காமலன்றுகெட்டு, கொஞ்சமாகிலுமுனக் கஞ்சலிகை செய்யாமல் குரங்காய்முழிக்கலாச்சே, கோணுமல்வந்தெனக் குபமானவழிகாட்டி கோரிக்கையின்படிக்கி, வஞ்சனைமறந்துமக ராசகெம்பீரன்போல் வாசிதனிலுட்காரவை, வேதாந்தபரமசிவ மெய்ஞ்ஞான மூர்த்தியே வேமனுனந்த குருவே. 3

எத்தனை பயந்தடிமை சரணமென்றழுதாலும் வென்மேலுனக்கு கருணை, எள்ளளவிலாதது விதிவசமி

தென்னவோ வெப்போதுமொருதிட்டமாய், பித்தனே கடூரகுண மேன்விதவிலாதனே யிந்தஜக மாய்கைத்த ன்னுள், இரவுபலச்சமற முச்சந்தில்பத்துவித யிங்கி தக்குயில்கள்பாட, முத்தியென்கிறசரியைமோக்ஷவை ரூக்கியமாம் முத்தமிட்டணேவதற்கு, முட்டாளேயாட் கொண்டு மெஞ்ஞானமறிவித்து மூக்கினுணி மீதில்சத மாய், வத்திலாமணிவிளக் கலியாமலெரியவே வரமரு ள்வேண்டுமென்று, வேதாந்த பரமசிவ மெய்ஞ்ஞான மூர்த்தியே வேமனுனந்தகுருவே. 4

தத்துவக்குப்பையை நொளித்திதூளிதமாக்கி தண் ணியில் கலக்கியிட்டு, தமியனுன்னாளாவதர்க்குயெண் ணங்கொண்டு தாமசகுணத்தை வெட்டி, சனதுசித் தொன்றுக்கி யட்டாங்க யோகநெறிசாதித்து நாடோ றுமே. சரணமென் றுனேபணியு மடியார்க்கு மடிமை யாய் சத்திமாய்கையைமுழங்கி, பத்துமாத்தங்கமாம் தங்கநடுசெம்பாகி பரமசிவநாதசுடராய், பவழமாய்ப் படிகமாய் நீலமாய்கொண்டு பார்த்ததெல்லாம் பிர்ம மாய், வித்துவாய் வித்துநடுமுனேயாகி நிர்க்கும்படிவி தமருள் செய்ய வேண்டும், வேதாந்த பரமசிவ மெஞ் ஞானமூர்த்தியே வேமனுனந்த குருவே. 5

எட்டாதமாசிகொடி மரதூச்சிதனிலேறி எச்சரிக்கையாகநின்று, எண்சாண் துரித்திதனி லெரிகின்ற தீதணிய யெங்குலேமாடும் பொருளாய், முட்டாதகாராம் பசும்பாலேவேண்டிமுக்கணலுருட்டிநலமாய் மூலேவுண்பதர்க்குயொன் றஞ்சாமலாசையாம் மும்மலங்களே யொழிந்து, கட்டாதகட்டுபடுமந்திரம் ஜெபித்ததனே காரணக்கயிறில்கட்டி, காடிலாமலேமீதில் வேரிலாமவுனபயிர் தாம்பிலாதருவாளினுல், வெட்டாத வெட்டருக் கொருநொடியில்சோருக்கி வெறிகொண்டுவுண்பதென்ருே; வேதாந்த பரமசிவ மெஞ்ஞானமூர்த்தியே வேமனுனந்தகுருவே. 6

ஆதியாய்ந்தமா யந்தநடு நாதியாம் ஆறுமுக ருத்ராட்சமாய், ஆட்டமாய்ப் பாட்டமாய் வோட்டமாய் நாட்டமா யானந்தகுஞ் சிரிப்பாய், சோதியாம் மின்னலாய் மின்னல் நடுமோசியாய் சொக்கலிங்கக் கடவுளாய், சோகமாய் மோகமாய் தாகமாயென் மனதை சோதிக்கவந்தகனமாய், நீதியாய் நேமமாம் நேமநடு முத்தியாய் நீரோட்டவெளி குமிளியாய், நீட்டமாய் வாட்டமாய் தோட்டமா யெந்நாளும் நீங்கா தனந்தவடிவாய், வாதியாய் கோபியாய் கோபநடு யனுவா

கிவானேற விட்டகனியே, வேதாந்த பரமசிவ மெஞ்ஞான மூர்த்தியே வேமனுனந்த குருவே. 7

தன்னை தா னறியாமல் நாய்போல வுளரினுல் தாரகம்வெளியாகுமோ, தானென்றயாணுவப்பேயினைக் கொல்லாமல் தப்பிதங்கட்குமோ, பொன்னையும் மணணையும் பெண்ணையு மாக்காமல் பொய்மெய்யுமொன்ருகுமோ, போதமாய்நாதசங்கிதமணிகேளாமல் பம்பரம்பேலாடுமோ, யென்னை யானறியாமல் தலைவனைக் காணுமல் எட்டுதிக்கொன்ருகுமோ, யெக்கலென்றமுர்தத்தை யுண்ணுக்கிலுண்ணும லெந்தனிடபசியாறுமோ, வுன்னைச்சதாகாலமாய் கீழ்மேல்துதிக்காமல் வுன்னுடையபனமுருகுமோ, வேதாந்தபரமசிவ மெஞ்ஞானமூர்த்தியே வேமனுனந்தகுருவே. 8

மண்ணுநடுவெப்பாகி யப்புநடுவிஷ்ணுவாய் மாய்கைநடுசங்கரனுமாய், மனதுநடுபிர்மமாய்பிர்மாடுஞானமாய் மாணிக்கக்கொடிவிளக்காய், கண்ணிடைடுரூபமாய்காதிநடுசத்தமாய் கண்டநடுமந்திரமுமாய், கானல்நடுநாந்தலாய் நாந்தல்நடுகாநலாய் காணுதவெண்சாஸ்ரயாய், பெணினடுயாணுமாய் பெரியநாமரீகாரதூப்பேயனுப்பித்தனுய் வெறியனுய் வூமைபாய்பேரினப மவுனநெரியாய் விண்ணிநடுவிந்துவாய் விந்து

நடுவிதமாய்விளையாடுகின்றபரனே, வேதாந்தபரமசி வமெஞ்ஞானமூர்த்தியே வேமனானந்தகுருவே. 9

கித்தியூரைச்சார்ந்த பொடி மலைகுகையினுட் சித்தன்பமீதிலகாட்டி,சிறிதுநாளின்பதுன்பங்களுடனடிபட்டுசிறியனும்காமதியானம், பதிதியாயுருவேத்தியுனைக்காண்பதற்காக பதினான்கு லோகமெட்டி, பஞ்பூதங்களை யொடிக்கியுனை கண்குளிரபார்க்க வூற்றருமையானே,புத்தியுள்ளப்பிள்ளைஎன்றெனக்குபதேசம் புண்டரீகாக்ஷனரிய பிரியமாய் நரசிங்கதாசனே கேளென்றுபக்ஷமென் மீதில்வைத்து, வெற்றிலையும் பாக்குசுண்ணும்பு மூன்றொன்றாக விபரமருளிட்டதுரையே, வேதாந்தபரமசிவ மெஞ்ஞானமூர்த்தியேவேமனானந்தகுருவே. 10

வேமனானந்தபதிகம்-முற்றிற்று.